

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 77.

Z KRAKOWA DNIA 24 WRZEŚNIA 1828 ROKU W E SRODE.

Z Warszawy d. 14 Września.

BANK POLSKI

W dalszem rozwinięciu czynności, Dekretem Królewskim z dnia 29 Stycznia r. b. wskazanych, na zasadzie upoważnienia Rady Administracyjney Królestwa, postanowieniem z dnia 2go Września r. b. udzielonego, podaje do wiadomości publiczney, iż urządzona została czynność skupowania (*disconto*) wexłów i udzielania pożyczki na ich zastaw pod następującemi warunkami:

1. Bank skupować będzie wexle wypłacalne w Warszawie wartości najmniej 500 zł: Pol., którym nie brakuje żadnych formalności prawnych, jeśli termin wypłaty takowych wexli nie jest krótszy nad dni ośm, ani dłuższy nad miesiący cztery, i jeśli opatrzone są najmniej dwoma podpisami kupców lub fabrykantów w Warszawie zamieszkałych i kredyt w Banku mających.

2. Na przedstawione do skupienia wexle, Bank udzieli właścicielowi stosowny dowód, a najdaley do dnia trzeciego wyda decyzją, podług której jeżeli złożonych wexli nabyć nie zechce, zwróci je składającemu, nie wymieniając powodów odmówienia; jeżeli zaś skłoni się do nabycia wexli, za po-

przedniem ich na imie Banku nadpisaniem czyli zaindossowaniem, zapłaci właścicielowi ich wartość z potrąceniem procentu Art: 21 Dekretem Królewskiego z dnia 29 Stycznia r. b. zastrzeżonego, który za miesiąc bieżący na 6% rocznie ustanowiony został.

3. Złożone do skupienia wexle nie mogą być przed decyzją Banku bez zezwolenia jego odebrane, ani po decyzji cofnięte, jeśli Bank kupić je oświadcza gotowość.

4. Bank skupować także będzie wexle opatrzone jednym tylko podpisem osoby mającej w Banku kredyt na sumę w nim wyrażoną, jeśli właściciel takowego wexłu złoży Bankowi zabezpieczenie w ruchomościach lub na nieruchomości, które Bank za dostateczne uzna.

5. Na wexle gdziekolwiek bądź w kraju lub za granicą wypłacalne, podpisami osób kredyt w Banku mających opatrzone, Bank udzielać będzie pożyczkę aż do całkowitey wexłów tych wartości za potrąceniem z góry przypadających procentów aż do dnia upływu wexlu.

Pożyczka ta udzielana będzie przez Bank pod formą kupna z prawem odkupu: jeżeli więc właściciel w terminie umówionym wy pożyczoną należność zapłaci, wexel warun-

kowy sprzedany powrócony mu będzie; w przeciwnym razie wexel stanie się własnością Banku.

6. Jeżeli wexel, na który tym sposobem pożyczka udzielona została, wykupiony będzie przez składającego przed terminem wyścia wexlu, Bank powróci mu procent za pozostające całkowite miesiące,

7. Czynności skupowania wexlów tudzież udzielania na nie pożyczki, odbywać się będą w Banku codziennie od godziny 9tej zrana do 1wszej po południu,

W Warszawie dnia 6 Września 1828 r.

Radca Stanu, Viceprezes:

(podpisano) Lubowidzki.

Sekretarz Jeneralny:

(podpisano) Hassmann.

Posiedzenie czwarte Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, odbyte pod prezydencją J.O. Xięcia Ministra Przychodów i Skarbu, w dniu 1wszym Sierpnia 1828 roku, na skutek Artykułu 136 Ustawy Seymowej z r. 1825.

G Ł O S

J.O. Xięcia Ministra Przewodzącego w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.

P a n o w i e!

Kiedy przed trzema laty, w celu podźwignienia obdłużonych majątków Ziemskich i żywienia zdrętwiałego Kredytu, dłoń opiekuńcza niewygasłej nigdy pamięci Wskrzesiciela Naszego, obdarzyła Królestwo Polskie Instytucją Stowarzyszenia Kredytowego Ziemskiego, w ówczas już zaiste, chociaż umysł wszystkich korzyści nie zdołał jeszcze ogarnąć, serca Wasze, czuły się przejętemi wdzięcznością, bo znały rękę Dobroczyncy swego i przewidywały, że dar ten nowy, nie może iak być zawiązkiem nowych dla kraju tego pomyślności. Pamiętam,

iak nie zrażając się śmiałością przedsięwzięcia, ogromem pracy, potęgą uprzedzeń, krzyżujących się interesów osobistych, szliscie Panowie, ku wykonaniu zbawiennych zamiarów Prawodawcy, iak niezachwiana była ufność Wasza, zgodnemi chęci wszystkich, iak nie strudzoną gorliwość. Nie dziw, że takim ożywieni duchem, nietylkoscie urzęczywiliscie nadzieie, ale nawet chwilę tyc spełnienia nad własne może zbliżyli spodziewanie. Już pierwsze sprawozdanie z półrocznych czynności Dyrekcyi Głównej było dla Was własnego postępkowi zwierciadłem, Towarzystwa miłym czynney troskliwości Waszey dowodem, a dla Najjaśniejszego Pana nołdem najlepszym powinney za łaski Jego wdzięczności. Odtąd z pewnością liczyć na to było można, że każde półrocze będzie krokiem dalej, a każdy krok coraz pospieszniejszy i coraz większym. W takim to postępie widząc Król Jegomość dziś nam szczęśliwie panujący, Instytucyę przez wiekopomney pamięci Poprzednika Swoiego utworzoną, nietylko nie uchylit się z pod najłaskawszey opieki, ale nawet raczył ją policzyć pomiędzy przedmioty pierwszej i szczególnej troskliwości Swoiey.

Jakoż tworząc Najjaśniejszy Pan Bank Polski Postanowieniem z dnia 17/29 Stycznia roku bieżącego, podał w niem swojej Królestwu Polskiemu, potężną dzwigalę do wzniesienia handlu, przemysłu i kredytu, tych trzech najpiarwszych podstaw pomyślności narodowej. Pomoc iaką stosownie do Artykułu 17 wspomnionego postanowienia nieść winna ta Instytucya, Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu, i niechybność tey pomocy, w Artykule 18 i 43 zawarowana, zapewniły i był sam Towarzystwa i dalsze jego utwierdziły powodzenie. Kiedy zaś w Artykule 46 spodobało się Najjaśniejszemu Panu

strzedz, iż w razie potrzeby jakichkolwiek zmian w tym dekreście, takowe bez uczestnictwa obu Izb Sejmowych przedsiębranemi nie będą, tedy widzimy, że trwałość dobrodziejstwa Swoiego, oddając pod własną ręką Ciąg prawodawczych narodu, drogę już tylko ulepszeń zostawił otwartą ich rozwadze.

Panowie, powołani do pracowania koło dzieła, nad którem tak Twórca jego, jako i Utwierdziciel równą rozciągnęli opiekę: oznaczycie wszelkie sprawy Wasze wiernym wykonywaniem przepisów, stałem zamiłowaniem sprawiedliwości, baczne, iak dotąd, przestrzeganiem uchybień. Tej drogi się trzymając, odpowiecie najlepiej i zaufanemu W. s. położonemu, i nayprzyzwoiciej wyplacać się będziecie, z szlugu winney Królowi wdzięczności.

Lista Listów Zastawnych.

Towarzystwo Kredytowe Ziemięskie.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych

Żądano . . . . . zł: 87 gr. 15

Płacono . . . . . — 87 — 7½

W Warszawie dnia 16 Września 1828 roku.

Schaber S. G.

Na ostatnich targach Warszawskich płacono za korzec Żyta zł: od 11 do 12 i pół; — Pszenicy od 24 do 33. — Jęczmienia od 8 do 9; — Owsa od 5 i pół do 7; — Siana furę jednokonną od 11 do 18; parokonną od 24 do 26; — Słomy furę od 7 do 9.

Z Petersburga d. 19 Sierpnia D. K.

(Z Gazety Senackiej.)

Z BOŻEY ŁASKI

M Y M I K O Ł A Y I.

Cesarz i SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI,

i t. d. i t. d. i t. d.

Wysocy Szanownemu Patriarsze Ormiańskiemu Efromiuszowi.

Stateczna gorliwość Wasza ku Mocarstwu Rossyjskiemu i odznaczające Was wysokie przymioty moralne, któremi ziednaliście ku sobie powszechną miłość powierzonego duchownemu pasterswu waszemu narodu Ormiańskiego, nie przestają zwracać na siebie szczególney Naszey uwagi. Na okazanie którey, a równie i zupełney Naszey ku Wam życzliwości, Naymiłosciwiey darujemy Wam brylantowane znaki orderu Sgo Prawowiernego Wielkiego Xięcia Alexandra Newskiego. Zostajemy ku Wam przychylni.

W Obozie pod Kozłudzi dnia 20go Lipca 1828 r. (podpisano) MIKOŁAY.

Przez Naywyższe Ukazy do Rządzącego Senatu pod dniem 30 Lipca: Radca Stanu, Turgeniew, mianowany Gubernatorem Cywilnym Kazańskim. Gubernator Cywilny Tobolski, użeczywisty Radca Stanu Bantysz Kamieński, przy uwolnieniu na własną prośbę od tego obowiązku, przyłączony do Heroldyi, a na jego miejsce do sprawowania obowiązku Gubernatora Cywilnego Tobolskiego wyznaczony, zostający w Kancellaryi Główno-Zarządzającego Georgija, Radca Kollegialny Nahibin, z Naymiłosciwszem wyniesieniem na Radcę Stanu. Sekretarz Igo Departamentu Rządzącego Senatu, Radca Dworu Weldbrecht, przeznaczony do pełnienia obowiązków Sekretarza w tymże Departamencie. Radca Dworu Klimenko, sprawujący obowiązki Rady Expedycyi Państwa do rewizyi rachunków, wyznaczony Dyrektorem Demidowskiej szkoły Jarosławskiej wyższych nauk, z pensyją do tego urzędu przywiązaną po 3000⁰ rubli na rok.

Przez Naywyższy Ukaz do Rządzącego Senatu pod dniem 1 b. m. po zaświadczeniu przez J. C. Mośc Cesarzewicza, o pracach odznaczających się Sekretarza Sgo Departamen-

u Rządzącego Senatu, Rady Kollegialnego Koreniowa, oraz Radców Honorowych: Kwiecińskiego zostającego przy Jeneralnym Rosyjskim Ajencie Ministerjum Skarbu w Warszawie, Sakowicza, którzy byli przy Komisji delegowanej do Warszawy z 5go Departamentu Senatu, Nymiościwiey są mianowani: pierwszy Radcą Stanu, a dwaj ostatni Assessorami Kollegialnemi.

Przez Naywyższy Ukaz pod dniem 5 b. m. datowany w Odessie, ze względu na odznaczającą się służbę Jenerała piechoty Rudziewicza, i okazanego mężstwa w różnych potyczkach w obecności J. C. Mości, córka Jego Panna Elżbieta nayłaskawiey mianowana Panną, honorową Nayjaśniejszych Cesarzowych.

Przez Naywyższy Ukaz, oblawiony Rządzącemu Senatowi przez zarządzającego Ministerjum Sprawiedliwości, dnia 14 b. m. Cesarz Jmość, po zaświadczeniu przez J. C. M. Cesarzewicza o pracach odznaczających się niżej wymienionych Urzędników, byłych przy Komisji delegowanej do Warszawy przez 5ty Departament Rządzącego Senatu, a mianowicie: Sekretarzów Senatu, Assessorów Kollegialnych: Łopatina i Serwierocha, oraz gwardyi pułku Wołyńskiego Audytora, 10tej klasy Hlebowicza, Nymiościwiey wynieść raczył, dwóch pierwszych na Radców Dworu, a ostatniego do rangi następującej.

(Z Dziennika Petersburgskiego.)

Ukazem z dnia 7go b. m. rządzący Senat ogłosił nowe cztery komory do przeprowadzenia transito przez Polskę towarów z Rosyi, to jest, komory w Grodnie, Goniądzu, Żółtkowie i Nurcu.

Dnia 18go b. m. z wielkich warsztatów admiralicyi, spuszczone fregatę Elżbietę, o 44 działach, Piękny ten statek, którego do-

wództwo powierzono Kapitanowi 2giey klasy Baronowi Wrangel, wystawił Głazurin z korpusu inżynierów marynarki.

Dnia 31go Lipca r. b. dwóch małych syndów iednego całopka z Riazania, rwąc trawę na brzegu rzeki Trubeży, w bliskości starożytney Katedry SS Borysa i Hleba, znalazło kilka szczątków metalu, które wzięło za ołów. Uwiadomiona o tem władza mieyscowa nakazała bez zwłoki czynne poszukiwania na mieyscu, i wkrótce odkryto pewny gatunek pieca wystawionego z dawnych cegieł, w którym znaleziono 199 kawałków srebra, trzymających po 6 uncyy i 7¹ drachm wagi apteczney, razem blisko półtrzecia pudła; kruszec jest najlepszego gatunku, lepszy nawet od 84 96; brytki nie mają na sobie żadnego znaku, ani stępla, oprócz pewnych nakroień na niektórych,

Z Odessy d. 25 Sierpnia D. K.

We Środę (dnia 22) w rocznicę koronacyi N. Cesarza Jmci odprawiono w Kościele Katedralnym uroczyste nabożeństwo i *Te Deum*, aby uprosić błogosławieństwa Naywyższego dla NN, Cesarstwa Ichmość i Ich Nymiościwiey Rodziny. Władze cywilne i wojskowe znajdowały się na tym obrzędzie.

Wieczorem było miasto oświecone.

Tego samego dnia zawinął do tutejszego portu statek parowy Odessa przybywający z Warny.

Po 24godzinney żegludze, Cesarz Jmć powrócił do portu Odessy. Wiatr silny i przeciwny, który powstał rano dnia 22, zagrażał przedłużeniem podróży N. Cesarza Jmci nad termin, w którym Monarcha zamierzył stanąć pod Warną. Z tego powodu N. Cesarz Jmć postanowił udać się lądem, i wysiadłszy w Odessie pojechał do wojska przez Satunów, Babadah, Kistendzę, Mangalią Kowarnę.

Silny deszcz, który padał w nocy z dnia 23, orzeźwił nadzwyczajnie powietrze, i od tego dnia mamy tu czas iesienny.

Z Paryża d. 8 Września.

Król wysłuchawszy Mszy S. w Kościele katedralnym w Metz, udał się do biblioteki miejskiej, gdzie wystawione były płody przemysłu depart. Mozeli. Oddalając się Monarcha rozkazał Ministrowi spraw wewnętrznych oświadczyć swoje ukontentowanie z tego co widział, i towarzystwu umiejętności i kunsztów nadał tytuł akademii Królewskiej. Dnia dzisiejszego wiedzie J. K. M. konno do miasta Strazburga. Muncypalność tego miasta złożyła w ręce duchownych 3000 Fr., które za pierwszym znakiem z wież tego miasta dnia 6 w wieczór ogniem Bengalskim, że Monarcha wiechał na ziemię Elsacką, ubogim rozdane zostaną. — Delfin wa przyjechała dnia 1 b. m. do Troyes i udała się ztamąd przez Normans do Provins.

Telegraficzne doniesienie głosi o przybyciu do Tulonu okrętu Emulacyia, który dnia 24 Sierpnia z pod Nayarino odpłynął, i dnia 26 spotkał pierwszy oddział wyprawy do Morei o 80 mil morskich od wyspy Sapienza (na przeciwko Modon) a dnia 27 drugi oddział pod przyładkiem Sassari, co wszystko spodziewać się każe, iż dnia 30 stanęły na miejscu swojego przeznaczenia. — Wszystkie listy przeznaczone do Morei lub ztamąd przychodzące idą przez Tulon na statkach rządowych i to bez żadney opłaty. Poczta płacona jest tylko z miejsc, z których są pisane aż do Tulonu.

Prywatne listy z Mahon pod d. 15 Sierpnia donoszą, że bryg Francuzki Alert, pod Kapitanem Nersiat, przyprowadził tam dwa Algierskie statki, które po tęgiey obronie pod zatoką Afrykańską o 5 mil od przyładka Te-

nez zabrał. Jest to ten sam okręt, którego lud przed kilku miesiącami bohaterским sposobem odbił Algerzanom okręt Harlekin w Oran.

Posąg niegdy Ministra skarbowego Sully postawiony już został na moście Ludwika XVI. i na zwinięciu papieru zawiera słowa: „skarb państwa.”

Listy z Alexandryi w połowie Lipca pisane, donoszą: Vicekról Egipski uwolnił będadących w jego kraiu niewolników Greckich nakazał synowi swojemu Moreę opuścić.

Policyia tuteysza zabrała w sklepach obrazów wiele rycin wystawiających różne stosunki Bonapartego.

Sławny Aldyni wynalazł nowy aparat zachowania sikawników przy gaszeniu pożaru, a ten składa się z łuszczkowego metalowego i amiantowego kawtana. Doświadczenia, które Aldyni dnia 3 Grudnia 1827 r. w Medyiolanie przy deputacyi od muncypalności i kilku członków Instytutu czynił, okazały zupełnie użyteczność tego wynalazku, gdyż odziani takowemi kawtanami ludzie zostawali 5 minut bez uszkodzenia w ogniu.

Pewna Dama, która odebrała z kassy 1200 Fr. przechodząc przez ogród botaniczny, zatrzymała się przy zwierzętarni, dla przypatrzenia się swawoli Niedźwiedzia. Powabny młodzieniec przysunął się zaraz do niej, dla dania iey objaśnienia względem wychowania i iego historyi. Dama nasłuchawszy się tego wszystkiego, chciała się oddalić, ale nieznalazła 1200 Fr., które wymowny Cycero za swoją pracę zabrał.

Gazeta Liońska donosi, że Król Sardyński zabrane dawniey na skarb dobra duchowno, zwrócił Duchowieństwu za porozumieniem się z Papieżem.

T Y M O T E J Y,

c z y ł i

KAZIMIERZ WIELKI we LWOWIE.

(z Rozmaitości Lwowskich.)

(Ciąg dalszy.)

Posłuszna głosowi oycy budzi się ze snu Teodora i zrywa się z łóża, patrząc z podziwieniem na oycę: „Co mi rozkazujeś oycze?“, pyta się biorąc szaty na siebie. — „Pójdź za mną“, odpowiedział Tymotej „i dopomóż mi uratować sławę kościoła tego, któremu już lat czterdzieści służę.“

Wziął córkę za rękę i wszedł z nią do Jamusa, przypierałego do komnat. Zapalił pochodnię, kazał ją trzymać córcę, a sam stworzył z nardniącą się tam skrzynią. W niej złożone były kielichy i różne naczynia: tudzież ubiory kościelne, drogimi przepelnione kamieniami. „Złóż córko te naczynia do kosza“, rzekł do córki „i nieś je za mną, ja sam zaś ubiory te poniosę.“ I zawiązawszy je w szerokie płótno wziął w lewą rękę, w drugiej niósł pochodnię i szedł naprzód. Córka dźwigając kosz napełniony, postępowała za nim. Idąc z Jamusa długim kurytarzem zastanowił się starzec przy pierwszey framudze i poruszył niewidomą sprężynę: wnet jak gdyby dotknięta ręka czarownika rozstąpiła się framuga i zdziwiona Teodora ujrzała duże drzwi żelazne, na dwa klucze zamknięte. Otwierając je starzec zawołał: „Patrz córko na to arcydzieło sztuki. Drzwi te sprowadzą nas po schodach do długich podziemnych lochów, mało komu w tym zamku znanych, a od których ja tylko mam klucze, wzięte z rąk umierającego Bolesława. Tu skarty moje bezpiecznie ukryte będą i lochy te to, co im powierzę, nie tykalnie mi oddadzą. Lochy te dawniej samym tylko Xiążętom w tych gmachach panującym były przystępne, są one słabym o-

brazem wiekopomnych pieczar Kijowskich i o mil kilka po pod wszystkie góry ciągną się do koła. Xiążę Leon stawiając gmachy Lwowa, kazał dla własnego bezpieczeństwa wykuć je żołnierzom Ormiańskim, pierwotną załogę zamku tego składającym i tu przed ucieczką ze Lwowa długi czas ukrywał się. 1269 zagrożony zwyciężkim orężem Czarnego Leszka. Szeregi dumnych Sarmatów już wtedy Lwów zamożny pustoszące, do tych pieczar przedrzeć się nie mogli i tylko brak żywności, a może wieciew, chęć zemsty, skłoniła Leona do ucieczki z tych miejsc niedostępnych. Tu Bolesław, wnuk wyrodnego lecznego Leona, ukrywał się pod okiem ludu z Polakami polubieńcami swymi i współnikami rozpusty. Czarne mury te odbrzmiewały wtedy odgłosem radośnych pieni biesiadników i tu w cieniu tych pieczar popełniono występki, na których widok zarumieniłoby się słońce, znieważonyby został blaśdzienny. Niedługo jednak dźwigały te wschody opitego trunkami i zniewieściałego roskoszą Bolesława. Przekupiona ręka w tych samych miejscach wmieszała truciznę do pulhara jego, która wpiwszy zaledwo po tych wschodach przywlekł się na zamek, gny padł i życie postradał, a współnicy rozrywki jego od dołbrze myślących obywateli wszyscy pomordowani zostali. Działo się dnia 25go Marca przed samym przyjazdem twoina Przemysła. Gdy w męczarniach truciźny konał Bolesław, wziąłem od niego te klucze i zostałem Panem tych lochów.“

Gdy to mówił i byli głęboko w ziemi wilgotno powietrze ze wszech stron ich okrażało, a głos mówiącego Tymoteja smutno i przytłumiony odbijał się niskim i niskie sklepienia lochu. Wszedłszy na prz znaczone miejsce, ob cali posłizgawymi kamiennymi opasanej siedzeniami, świeższe

powietrze załatwowało do nich przez otwory w górnym sklepieniu porobione, chwając płomieniami ich pochodni, a pomruk płynącego w bliskości strumyka okazywał, że się znajduje w samym igrzysku ziemi. Ściany tej sali podziemnej, pochodniami oświecone, smutny przedstawiały widok. Tu i ówdzie połamane leżały broje, świadkami okropnej sceny 25 Marca, a po ścianach widać jeszcze było krew pomordowanych, których trupy na wieczną zaturę do zamkowej wrzucano studni. (*) Władka z córką złożyli na podłodze sali ciężar przyniesiony; Tymotey zapłakał ukrywając te szaty i naczynia kościelne, które dwa wieki już będące ozdoba kościołów Greckich, jaśniały w pokrytych złozemi dachami świątyniach Kijowa i Haliacza. „Spoczywajcie w tych pieczarach na czas nieiaki, „ rzekł Tymotey smutnie na przety kościelne poglądając „spoczywajcie świadki potęgi i klęsk Rusinów, zabytki pobożnej hojności wspaniałomyślnych Xiążąt. Przyjdzie czas, że nowym w świątyni Pańskiej zajaśniecie blaskiem, lecz nie pozwolę na to, by was ręka chciwego Lacha bezczęścić miała. „

Wykonawszy zamiar przedsięwzięty powrócił Tymotey z córką na zamek i już dniało, gdy do komnat swoich przybyli.

Pierwsze promienie wschodzącego słońca używały już sztandar zgody na basztach zamku, poczem herold zgromadzonych Xiążąt Ruskich doniósł Królowi Kazimierzowi, że Xiążęta poddają zamek i uznają zwierzchnictwo Polaków, byleby Monarcha ich przysłałe podpisał warunki. Z tych głównym warunkiem było, zachowanie swobód i religii syzmatyckiej, na co tolerującej umysł Kazimierza tem chętniej przystał, ile że to

zgadzało się z jego szlachetnym sposobem myślenia.

Otwarto bramy zamku, głodem i trudami oblężenia wycieńczona załoga jego wyruszywszy pod zamek, gdzie z rycerstwem czekał Król Kazimierz, siedzący na wzniesionym tronie, złożyła broń u nóg Monarchy i do domu rozpuszczoną została. Przybyli potem Xiążęta Ruscy i z uniżoną pokorą powierzchni, a z ukrytą nienawiścią w sercu, oddali hołd posłuszeństwa, odczytawszy głośno ludowi podpisane przez Kazimierza warunki. Akt ten upokarzający Rusinów smutnym odbył się sposobem. Na twarzach Xiążąt i ludu widocznie przebieła się niechęć z potrzeby poddania się Polakom i ulegania konieczności. Xiądz Archidjakom Gnieźnieński w długiej łacińskiej mowie wystawiając wspaniałomyślność i dobretilność rządów Kazimierza, malował mało rozumiejącym mowę jego Rusinom zorzę przyszłego szczęścia pod panowaniem Piasta. W krótkich wyrazach odpowiedział Tymotey na tę mowę, lecz widać było, że mowa jego nie z serca pochodziła. Kiedy radość podbitego narodu malowały jego wyrazy, z twarzy przebiegał się smutek, a w oczach zakłęskłych tlały zarzewia zemsty.

Wspaniale w towarzystwie Hetmanów, Senatorów Polskich i Xiążąt Ruskich wjechał Kazimierz na białym rumaku na zamek. Na tronie Leona zaprzysiągł Rusinom dotrzymanie przyjętych warunków, a potem ze zgromadzonymi Paniami i Xiążętami przypatrywał się, jak naokoło zamku przeciągały rotę Polskie i Niemieckie z okrzykami: Niech żyje Kazimierz! rozlegającymi się po górach okolicznych. Nayprzód szła piechota uzbrojona w berdysze, czyli obuszki, na wzór rzymskich, dalej postępowali na ciężkich rumakach dragony i rajtary jazda Niemiec

(*) *Historycznie.*

Za temi iechały świetne roty pancernych. Żołnierze ci mieli na sobie lekkie pancerze, szable u boku, szyszaki na głowach i łuki na plecach. W torbach z pasowej skóry chowali szwaycę, nóż krzesiwo. Mieli także przy sobie wory skórzane do czerpania wody, woreczki z sukna czarnego na papier i pieńdże, batogi i postronki do wiązania niewolników, rogi z lekarstwami dla koni i pęta ukręcone ze skóry. Na końcu z marsowemi spojrzzeniami w oczach, z dumą zwycięzców w każdej wyprawie i huśców nigdy jeszcze niepokonanych, iechali Huzary, jazda czołem wojska będąca. Co za wspaniałe rzędy na ich koniach! Wiele miało musztuki srebrne, wiele pończacane; siodła haftowane z wyłatanemi olstrami, czapraki tkane ze złota i srebra, szable przy boku w bogatej oprawie i łuki drogiemi kamieniami wysadzane. Każdy Huzar był odziany zbroją aż do pokrycia barków i miał na sobie skórę lamparta, lub tygrysa. W ręku trzymali kopie z długiem złożonem drzewcem. Jakże pięknie powiewały z daleka ich chorągiewki, czyli proporce, koloru czarnego z białym i zielonego z żółtym, a szelest ich skrzydeł złożonych z piór żurawich, lub bocianich iakże straszne czynił na widzach wraczenie, do widoku tego nieprzywykłych! Za Huzarami postępowały ich pachółki, futra niedźwiedzie i pióra orle na hełmach nadawały im postaci okropney. (*)

Po przeciągnięciu wojska odebrał Kazimierz klucze zamku i dał dla Xiążąt Ruskich suty bankiet, na którym także przedniejsi z rycerstwa Polskiego przytomni byli. Poł obfitością potraw uginają się stoły, strumieniami prawie lało się wino i miód o czysty, a gdy częstem spełnianiem puharów

umysły biesiadujących podochocone zostały, wszedł do sali z siwą brodą sędziwy Boian Rusinów, a zyskawszy pozwolenie śpiewania w obliczu Króla, następującą zapucił piosenkę, przygrywając na gęśli, narodowym instrumentem Słowian:

Witay nam Królu waleczny,
Witay nam z Łackiej krainy;
Złóż w pochwę miecz obosieczny,
Już liczne dzierzysz wawrzyny.

Wiedz, iakie zyskujesz kraie,
Płyną tu mleko i miody,
Ziemia ta krusce wydaie
I liczne wypasa trzody.

Słyna tu dziewoyki hoże,
Každy ich wdziękom się dziwi;
A obfite nasze zboże
Dalekie narody żywi.

Kiedy sroga kłęska głodu
W bogatym panuie Wschodzie,
Wnet mieszkańców Carogrodu,
Zażilaią nasze łodzie.

Rusin dostatkiem potężny,
Mimo skarbów zapas hojny,
Wnet przybiera zapat mężny,
Skoro zagrzmi hasło wojny.

Tysiąc mieysc nam przypomina
Sławę Ruskiego żołnierza:
I warowny gród Lublina,
I zamczysko Sandomierza.

Rusin Królbw kochać umie
Lubo z wyniosłości znany,
Tylko schlebiay jego dumnie,
A i ty będziesz kochany.

Przestał śpiewać, oklaski nagrodziły śmiałego Barda Pełtewy. Kazimierz uśmiechnął się na śpiew ten i dał śpiewakowi złoty puhar nalany winem przyjaciela swojego, Króla dalekiego Cypru. "Puhar,, rzekł dobrotliwy Monarcha "schoway na pamiętkę dnia dzisiejszego, a wino wypiy, może do nowej matchnie cię pieśni.,,

(*) Opis wojska historyczny.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

DODATEK

DO N^{ro} 77.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 24 WRZEŚNIA 1828 ROKU WRE ŚRODĘ.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr z reduki: na 0°	Therm: czyli stopizim i cieżta	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
	cali lin:	stopnie	stop:			
Wrześ: god: 7	27 8, 863	+ 7. 3	90	Północny słaby	Pochmurno	
12	" 9, 048	+11. 0	71	Połud. Ws. mocny	Chmury	
20. 3	" 8, 907	+12. 2	67	" " "	Pochmurno	
9	" 9, 000	+ 7. 8	86	" żaden "	" "	
21. 12	27 8, 039	+ 7. 5	91	Poru: Za. słaby	Pogoda z chmur:	
3	" 8, 233	+13. 0	74	" "	Pochmurno	
9	" 8, 070	+13. 5	65	" "	" "	
9	" 7 936	+ 9. 1	85	" "	" "	
22. 7	27 7, 194	+ 6. 3	91	żaden	Pogoda z chmur:	
12	" 6, 453	+12. 8	69	Zachodni słaby	" "	
3	" 5, 834	+13. 7	66	" "	Pochmurno	
9	" 5, 494	+ 9. 8	83	" słaby	" "	

J. Steczkowski, Z. A. O.

— Z Krakowa. —

SENAT RZĄDZĄCY.

Postanowiwszy. Dochód z Loteryi Kraje-
wey odtąd w dzierżawie będący w własną o-
debrać Administracyją, i do prowadzenia o-
ney ustanowiwszy oddzielną Dyrekcyją, któ-
rey przewodniczenie poruczonym zostało Se-

natorowi Kucieńskiemu, zawiadomić o tem
Publiczność ma sobie za obowiązek, z oznay-
mieniem; iż Dyrekcyja ta sprawować będzie
poruczone iey obowiązki w domu pod Liczbą
237 przy głównym Ryнку; gdzie także dotąd
odbywały się czynności loteryyne; każdy prze-
to, ktoby miał co w tym przedmiocie do żę-

Przy zamawiającej się prenumeracie na Gazetę Krakowską od 1go Października r. b.
uprasza iey Redacyja o wczesne się zgłaszanie.

denia, do niey udawać się ma. — Ciągnięcia odbywać się będą, iak dotąd, co tydzień w każdą Środę lub dniach bliskich, jeżeliby Święto przypadło, a stawki zbierać się będą w Kantorach utrzymanych przez upoważnionych do tego od Rządu Kollektorów. Że zaś pierwsze ciągnięcie na rzecz Rządu odbywać się będzie z dniem pierwszym Miesiąca Października roku bieżącego, stawki więc od dnia 24 bieżącego miesiąca włącznie począwszy, tylko u namienionych od Rządu upoważnionych Kollektorów czynionemi być mogą. — W Krakowie dnia 17 Września 1828.

WODZICKI.

Mieroszewski, Sekr. Jen. Senatu,

Z Madrytu d. 28 Sierpnia,

Dnia 16 b. m. o godzinie 6 zrana ogłosili NN. Królestwo Ichmość wystawione płody przemysłu Hiszpańskiego.

Ugoda, którą Hr. Ofalia zawarł w Londynie względem pretensyi wielu Anglików do Hiszpanii, przybyła tu do zatwierdzenia; przez nią zmniejszone być miały pretensye do 75 mill. franków wynoszące, przeszło o dwie trzecie części,

Zaburzenia w Katalonii gdy na iednej stronie uśmierzone zostaną, wybuchają na drugiej. W miejsce rozpedzoney Junty w Ossega, utworzyły się dwie inne: iedna w Cerviera pod Szewcem Feoretta, a druga w Calaf pod deputowanym od Biskupa Vichu. W nocy dnia 26 kupiec Francuzki Sales, który od 12 lat mieszkał w Barcelonie, i na którego oddawna czatowano, został przez gwałtowne wywarcie drzwi do domu uwięziony i w kajdany okuty. Przystępstwem jego być ma, iż w przesłanej do niego paczce znaleziono zakazaną książkę; gdy iednak on zaprzecza, ażeby ją zapisał, spodziewają się zatem, iż Konsul Francuzki wyiedna mu uwolnienie.

Za wywóz ryb solonych z Hiszpanii wyznaczono w nagrodę zniżenie ceny soli branej na ten cel z magazynów rządowych.

Z Lizbony d. 23 Sierpnia.

(Z prywatnego listu.)

Poróżnienie się Dou Miguela z swą Matką trwa ciągle i daje powód do domysłów, że panowanie jego nie będzie długiem. Przybyłe przez parowy statek z Anglii doniesienia powiększyły niespokojność Miguelistów; mają one zawierać, iak twierdzą, iż rząd Angielski uznać chce za prawą Rejencyją w Porto. Druga okoliczność, to jest odwołanie Posła Hiszpańskiego, który on ieden z dyplomatyków tu pozostał, nie mniej jest zasnucającą. Dnia 26 b. m. przybiegł tu gońiec Hiszpański i zaraz zdięty został herb z mieszkania posła, a on we 24 godzin udał się w drogę do Madrytu. — Prz. były wczoraj rano z Falmutu pocztowy statek potwierdził przywiezione przez powyższy parowy statek doniesienia, z przydaniem, że fregata Izabella odplynęła do Madeiry. Nadeszły przez tenże statek list wyraża między innymi: "nakoniec sądzę, iż WPapui denieść mogę, że cała intryga wkrótce upadnie i systema Don Pedro na nowo przywróconem zostanie. P. S. M. pojechał do Paryża, dla porozumienia się z rządem Francuzkim względem niektórych spraw Don Pedro i ma stamtąd do Lizbony powrócić, gdzie główny zamach nastąpi.,"

Dnia 21 przybyła tu korweta Francuzka Tarn, która udaje się do Brazylii. Widać zatem, iż rząd Francuzki nie jest w terażniejszych okolicznościach nieczynnym. Lubi teraz niema posła Francuzkiego w Lizbonie, Konsul iednak tego narodu jest nader czynnym i często wyseła gońców.

Sędziowie Podpułkownika Angielskiego Doyle oświadczyli, iż brakuje im dowodów do uznania go winnym.

Hrabina Sampajo, córka i dziedziczka Jenerała tego nazwiska, która zaślubiła się z jego synowcem, została niespodziewanie z posiadłości dóbr wyzuta. Nie dozwolono iey nic więcey z sobą zabrać, tylko co na sobie miała.

Od granic Tureckich d. 3 Września.

Wyimek z listu z Saloniki pod dniem 2 Wrześni:

Przez Cesarsko-Austriacki bryg wojenny Veneto i Angielski wojenny sloop Zebra, które dnia 8 i 13 Sierpnia opuściły Alexandryę odebraliśmy wiadomość, że Vicekról Egipski skłonił się do wezwania Angielskiego Viceadmirala Edwarda Codrington i postanowił cofnąć woyska swoje pod jego synem Ibrahimem Baszą z Morei.

Na wiadomość o przybyciu Viceadmirala Codrington zjechał Vicekról z Kairu dnia 3 Sierpnia do Alexandryi. Dnia 4 ogłoszono iego przybycie; dnia 5 nastąpić miała rozmowa między nim i Codrington, ale że ostateczni zasłabi, nastąpiła dopiero 6go. W tym dniu przyjął Vicekról w swoim pałacu Admirala z zwykłymi uroczystościami. Konsulowie Drovei i Parker i kilku Angielskich officerów znajdowali się przy rozmowie. Boghos, gabinetowy Minister Vicekróla, był tłumaczem. Skutkiem rozmowy było, że Vicekról przyrzekł cofnąć woyska swoje pod jego synem zostające z Morei, jednak na własnych okrętach i pod warunkiem, aby twierdze oddane zostały woyskom Sułtana. Co się tyczy uwolnienia Greckich niewolników, przyrzekł Vicekról oddać znajdujących się w Alexandryi. Względem tych punktów spisana została dnia 9 Sierpnia ugoda, w której jednak zawarowanem zostało, że w Modon, Keron i Navarino pozostać ma 1500 ludzi regularnego woyska na osadach, że te twierdze mają być na 4 miesiące w żywność zaopatrzone. Nazajutrz rozkazał Vicekról Greckich

niewolników, którzy w arsenale pracowali, w liczbie 172 do Konsulatu Angielskiego zaprowadzić (dwudziestu kilku za pośrednictwem Cesarsko-Austriackiej siły morskiej uwolnionych i do Eginy odesłanych już zostało) i flotę do wypłynienia przygotować. Tak przewozowe, jako też wojenne okręty będą obficie w żywność opatrzone i biorą z sobą znaczną kwotę pieniędzy.

Dnia 11 odplynął Viceadmiral Codrington z Alexandryi, a okręty Ocean, Dryad, i dwa brygi towarzyszyć będą flocie Egipskiej do Morei. Sądzeno dnia 13 w Alexandryi, że flotta za 3 dni podniesie kotwice.

Nie zdaie się, aby Kongres nastąpił w Korfu, o którym tak dawno mówiono i zjechać nań mieli Tureccy pełnomocnicy. Trzej Posłowie wybierają się owszem do wyjazdu do Grecyi, gdzie zjadą się z Admiralami. Wyprawa Francuzka oczekiwana jest niebawnie w Morei, Konsulowie Angielski i Francuzki odplynęli już do Grecyi, a Rosyyski jest oczekiwany.

Dnia 22 i 23 Września 1828 r.

Cena Zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych,

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	24 —	23 —	22 —	20 —
— Żyta	12 15	12 —	11 —	10 15
— Jęczmienia	10 —	9 15	8 —	7 —
— Grochu	18 —	17 —	16 —	—
— Owsa	4 15	4 —	3 24	—
— Jagieł	19 —	18 —	17 —	—
— Rzepaku	19 —	18 —	17 —	—

LOTERYJA KRAJOWA.

W 313 Ciągnieniu dnia 24go Września 1828 roku w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

7. 54. 3. 32. 10.

Przyszłe 314 Ciągnienie dnia 1go Października 1828 r. przypada.

D O N I E S I E N I A.

Obwieszczenie Waronków Licytacji Dworku na gruncie Opackie zwanym, pod L. 603 w Gminie V. przy Plantacjach za Mikołayską bramą sytuowanego, a przez s. p. Józefa Cypcera wystawionego.

Gdy w skutek uchwały Rady Familyney w opiece małoletnich Cypcerów dnia 21 Czerwca r. b. odbytey, a dnia 4 Lipca tegoż roku przez W. Trybunał zatwierdzoney Dworek wyżej powołany w drodze publiczney Licytacji winien być sprzedany, przeto podpisany Notaryusz Publiczny W. M. Krakowa z mocy upoważnienia W. Trybunału I. Instancyi pod dnem 4 Lipca r. b. do Nru 2411 wydanego, podaje do publiczney wiadomości następujące Warunki licytacji:

- 1) Chęć licytowania mający złożą jedną dziesiątą część szacunku, od którego się pierwsze wywołanie rozpocznie.
- 2) Szacunek ten przez w sztuce biegłego w summie 24,395 zł. Pol. jest ustanowiony.
- 3) Od summy tej, a raczey wylicytowanej odciągniętą będzie kwota 9200 zł. Pol., która stosownie do pierwotnego kontraktu nabycia przy gruncie Opackim pozostać musi.
- 4) Po odtrąceniu tych 9200 zł. Pol. reszta wylicytowanego szacunku w dniach najdalej 20 do rąk przydanego Opiekona W. Ferdynanda Jaschke przez nabywcę złożoną być musi, w przeciwnym bowiem razie Licytacja na nowo z utratą Vadii i na koszt niedotrzymującego niniejszego warunku i odstępującego od Licytacji ogłoszona i rozpoczęta będzie.
- 5) Nowonabywca zaległe podatki, jeżeliby się jakie okazały, niezwłocznie zapłacić winien.

Licytacja ta podług wyszczególnionych wyżej warunków, odbędzie się w dniu 29 Września r. b. o godzinie 9tej rano w kancelaryi podpisanego Notaryusza w Demu przy Ulicy Grodzkiej pod L. 182, gdzie także bliższych w tym względzie wiadomości powziąć każdego czasu można.

W Krakowie dnia 6 Sierpnia 1828 r.

Julian Dorau, N. P. W. M. K.

W dniu 29 Września r. b. 1828 o godzinie 9tej zrana, w drodze exekucyi Administracyney Lokal zajęty pomieszkań dolnych w Kamienicy pod L. 265 w Rynku głównym w Gminie II., w roczną dzierżawę przez publiczną Licytacyją wypuszczony zostanie, życzący sobie takowego, w miejsce i czas oznaczony zaopatrzonych w Vadium Złp. 36 zaprasza się Jan Krzyżanowski, Sekw: Rząd.

Przez lat blisko 20 znajdujący się w obowiązkach ekonomoza, usposobił się w praktyczne wiadomości gospodarckie, i tylko dla zmiany rzeczy, opuścił funkcją w znacznem państwie częścią w Polsce, częścią w Szląsku Pruskim leżącym, pragnąc dalej poświęcić się gospodarstwu, poleca się potrzebującym ekonomoza, aby raczyli się piśmiennie do W. Mouillarde w Londzinach w Szląsku, nie daleko Mysłowic zgłosić. Oświadcza oraz, iż obowiązuje się nie tylko prowadzić najdokładniey gospodarstwo rolnicze, ale także trudnić się chodowaniem owiec, koni i bydła rogatego, tudzież leczeniem owiec. Na żądanie złoży wiary godne świadectwa z służby.

Katarzyna z Guskich Bartl w Krakowie przy ulicy Grodzkiej Nro 119 zamieszkała, Reskryptom JW. Kuratora Jeneralnego Instytutów Naukowych w dniu 10 Września r. b. do Nru 751 wydanym, będąc upoważniona do otworzenia i utrzymywania Pensyi czyli Szkoły poci Zeńskiej, ma zaszczyt zawiadomić o tem Szanownych Rodziców i Opiekonów, i tem oznajmieniem, iż bliższą informacyją względem lokacyi Panienek na swej Pensyi lub do chodzenia do teyże na nauki w każdym względzie udzielić, za nayprzyjemniejszy pozostaje sobie obowiązek.

Polak, który uczył się w Niemieckich Uniwersytetach, i szczególniey przykład się do Pedagogiki i języków, pragnie tu języka Niemieckiego i Litteratury dawać prywatnie lekcyje. Dowiedzieć się o jego mieszkaniu można w Redakcyi Gazety Krakowskiej.